

XXVII.

Forslag til Lov

om

Adgang til Betalingshenstand.

(Som vedtaget af Folketinget ved 3die Behandling den 18. August 1914.*)

§ 1.

Hvis en Skyldner, der sagsøges for en før den 1. August 1914 stiftet Gæld, paastaar, at han paa Grund af de foreliggende overordentlige Forhold ikke kan betale, er Domstolen indtil den 10. Oktober 1914 bemyndiget til at indrømme ham en Betalingshenstand ved at udsætte Sagens videre Forfølgning i saa lang Tid, som den skønner, at Betalingshenstand er begrundet, dog ikke ud over 3 Maaneder. Henstanden kan gøres afhængig af en efter Rettens frie Skøn fastsat Sikkerhedsstilling, ligesom Retten kan nægte Henstanden, hvis den vil medføre uforholdsmæssig Skade for Sagsøgeren. Om Skyldnerens Paastand, der skal nedlægges i det første Retsmøde, hvori Sagen foretages efter denne Lovs Ikrafttræden, kan tages til Følge, afgøres ved en særlig Kendelse, der ikke kan indankes for højere Ret. Kendelsen skal afsiges snarest, saa vidt muligt i samme Retsmøde, hvori Paastanden fremsættes. Foranstaaende Regel kommer ikke til Anvendelse, hvor Søgsmålet angaar Renter eller Afdrag paa Prioritetsgæld, Renter af Obligationer, Lønninger, Pensioner, Aftægtsydelse, Forsikringssummer og Forsikringspræmier, Husleje, Forpagtnings- og Fæsteafgifter, Skatter og Afgifter til det offentlige eller Fordringer paa Banker og Sparekasser. Med Hensyn til de sidstnævnte Fordringer forbliver Bestemmelserne i Lov Nr. 156 af 2. August 1914 i Kraft. Ved Behandlingen og Afgørelsen af en Paastand om Betalingshenstand tiltrædes den almindelige Underret udenfor København af 2 Meddomsmænd. Til Varetagelsen af dette Hverv beskikker Amtmanden for hver Landjurisdiktion 4 i Jurisdiktionen bosiddende Mænd og Byraadet for Byjurisdiktionens Vedkommende ligeledes 4 i Jurisdiktionen bosiddende Mænd. Kun saadanne Mænd kan beskikkes, der har Indfødsret, er over 30 Aar gamle, har et uplettet Rygte og ikke er ude af Raadighed over deres Bo. Beskikkelsen gælder indtil videre, og enhver er pligtig at modtage Beskikkelse. Beskikkelsen bortfalder for den, der ved Dom findes skyldig i en vanærende Handling, eller som mister Raadigheden over sit Bo. Den, der under en offentlig Sag sigtes for nogen vanærende Handling, kan ikke tage Sæde som Meddomsmand, saa længe Sagen ikke er endelig afgjort.

*) Se Tillæg A. Sp. 161; Tillæg B. Sp. 3; Folketingstidenden: Fremsættelsen Sp. 74, 1ste Behandling Sp. 73, 2den Behandling Sp. 90, 3die Behandling Sp. 127.